

A photograph of a man and a woman sitting on a large, reddish-brown rock formation. The woman is on the left, wearing a grey sweater and blue jeans. The man is on the right, wearing a blue jacket and dark pants. They are both smiling and looking towards the camera. The background shows a clear blue sky with some light clouds and a grassy area at the base of the rock.

KRAFTPLATSER I SVERIGE

Att finna din egen kraftplats
Ett samtal mellan Ann Henemo och Anette Tamm

Foto Maria Stehn

Flera gånger i mitt liv har jag hamnat på olika platser där jag känner mig hemma. Jag samvibrerar med platsen och upplever att jag får någon form av kontakt. Oavsett om det är vid pyramiderna i Bosnien, i öknen kring de heliga bergen i Arizona eller på olika platser i Sverige så är denna känsla oerhört stark. Jag vill förstå vad jag upplever och lära mig mer. Jag tar kontakt med Ann Henemo som arbetar energimässigt med olika kraftplatser både ute i världen och i Sverige. Och vi dyker rätt in i ämnet.

– Precis som du, känner många en stark längtan till speciella platser. Många gånger är de så kallade kraftplatser. Du kan vara kallad och inbjuden till platsen. Du kanske har en tydlig bild av den plats du ska till, letar i olika grupper, läser den litteratur som finns eller letar efter fornlämningar på kartor, ja vägen dit kan vara väldigt olika. Men jag vill starta med att belysa hur man inte bör göra när man kommer till en kraftplats. Tänk dig att du är hemma och plötsligt är det någon som rycker upp din ytterdörr. Kan du se det framför dig? Ett gäng människor kliver rakt in i ditt vardagsrum. De lyfter och tittar på dina saker, de smakar på frukterna i en skål, de sparkar omkull stolar och sen säger de till dig som förvånat och förfärad står och ser på: "Nej, här händer inget, nu drar vi."

Det finns människor som inte förstår att en kraftplats är en helig plats, en plats som fyller ett syfte och samtidigt är hemvist för väktare och en mängd andra energier och entiteter.

Egentligen bör vi beträda alla platser i naturen med samma ödmjukhet och respekt som när vi kliver in i en annan persons hem, varje kvadratmeter är ju hemma för tusentals olika former av liv, kanske miljontals om vi räknar in de riktigt små.

– Ja, precis så är det. Skulle vi alla se på naturen med den ödmjukheten och den insikten skulle världen se väldigt annorlunda ut. På de platser vi kallar för kraftplatser stövlrar många in och förväntar sig att de ska uppleva

Ann Henemo och Roland Karlsson på Birgittastenen, Nyberga stenar norr om Arlanda. Ett stort klippblock av röd granit, med uthuggna trappsteg. Stenen är en portal, med en energivirvel som går inne ifrån stenen och uppåt. Stenen står på korsande Curry och Hartman linjer. Det går även en vattenåder, under stenen. Teknik som användes i svunnen tid för att skapa energifenomen, som tex sändar- och kommunikations-stenar. Birgitta stenen har fått sitt namn efter Heliga Birgitta som föddes och växte upp i trakten. Det sägs att hon predikat vid stenen. Observera ljusfenomenen, på bilden, ljuspunkterna. De var inte ensamma här!!!

Foto Anna Lena Strindberg

eller få något. Hur gör du när du ska besöka en god vän? Du är inbjuden på middag. Först och främst tackar du ja till inbjudan. Du kanske planerar vad du ska ha på dig och om du ska ta en gåva med dig. Du går till din vän eller den plats som du känner dig dragen till.

- Alla kraftplatser har en dörr, en portal och du behöver använda din intuition för att hitta den. Det är stor skillnad mellan att gå in genom portalen eller inte. Och när du står där i dörren, vänta då på din värd, precis som du hade gjort hemma hos en vän som du är bjuden till. Stanna utanför och fråga om lov, fråga om du får tillåtelse att träda in på platsen.

- När du bitt om lov, vänta på svar. Det känns tydligt, många gånger, i din kropp när du får tillstånd att gå in.

- Väl inne sätter du dig i lugn och ro på en plats som känns bra. Ge det tid. Det kan ta en stund innan du samvibrerar med platsen. Det är som om du är en radio och behöver ställa in rätt kanal. Jag brukar sätta mig en stund i en solstol som jag har med mig för att meditera och ibland sover jag en stund.

- När du känner att du vibrerar med samma energi som platsen och din värd, väktaren eller andra invånare, är det tid att lyssna och kommunicera. Du kan fråga om det finns något du kan göra för just den här platsen. Lyssna, var ödmjuk. Om du kommer med respekt och en uppriktig önskan om att du vill göra något så kommer du att kunna kommunicera med platsen om det som behöver göras just här och nu.

- Har du med dig en gåva? När du går på middag tar du med dig en blomma eller en flaska vin. Du kan ta med dig något som du intuitivt känner att du ska ta med dig. Det kan även vara en måltid, lite kaffe, en extra smörgås som du delar med platsen.

Jag tar mig tid, jag sitter länge och delar ofta en måltid med och kommunicerar med väktaren eller andra

entiteter på platsen. Många gånger handlar det om att platsen behöver hjälp att läka. Du kan ge den din kärlek. Det är din uppriktiga tro på att just denna plats behöver din läkande omtanke. Men kraftplatsen läker även dig, det är ett ömsesidigt givande och olika platser kan läka olika delar av dig.

- När du känner dig klar, tacka. Res dig sedan upp och gå ut genom portalen igen. Kanske säger du: "vi ses snart igen." När du går ut släcks lampan. Du har visat platsen din respekt och kanske har du fått uppleva något mycket speciellt.

Vad du upplever på en plats beror på vem du är och på ditt uppdrag. Det finns inga upplevelser som är rätt eller fel. Om femtio personer uppsöker samma kraftplats så kommer du troligtvis att få höra femtio olika upplevelser.

Att finna sin egen plats

Du beskriver det så fint, så enkelt, Ann.

Folktron berättar att man förr ofta tog med sig lite extra mat att dela med sig av. De gamla fiskarna kunde ta med sig en extra smörgås och ibland ett par extra vantar. Platsens rå eller värd skulle visas respekt, det var en helt naturlig del av tillvaron. Det finns en enorm mängd berättelser om hur människor delat sin vardag, givit gåvor, samarbetat och fått hjälp av olika entiteter. Gårdstomten och gröten är bara en av många av våra äldre traditioner. Berättelser om till exempel helande stenar, träd och magiska platser är många.

– Ja, och det fina är att detta kan vem som helst göra. En kraftplats behöver inte vara en kyrka, ligga vid någon av de fornminnen vi har bevarade eller i Machu Picchu. Du kan finna din egen speciella kraftplats precis var som helst. Det handlar om att gå in i sitt hjärta och lyssna. Lyssna efter vilken plats som kallar på just dig. Just detta att träna på att lyssna och att samvibrera med platser är så oerhört viktigt. Om du inte lyssnar, stänger av allt annat som snurrar i och omkring dig, hur ska du då kunna höra? De som stövlar in utan respekt går ofta bara rakt igenom utan att uppleva eller bidra med något. Men de som visar respekt läker Moder jord. Det du gör när du sitter på en kraftplats är att du blir en kanal för energier. När du öppnar upp ditt hjärta kan energier från kosmos gå ner i Moder jord genom dig. Du blir en transformator. Jag älskar de här uppdragen. Jag vandrar, ofta ganska långt och sen sätter jag mig i min solstol och låter allt bara hända runt omkring mig och igenom mig. Jag vet att jag gör ett fantastiskt arbete, Moder jord och platsen som jag är på, helas och jag njuter, och fylls med ny kraft och energi. När jag sen besöker samma plats många gånger berättar platsen ännu mer för mig. Vi bygger upp ett ömsesidigt förtroende, precis som vi gör med våra nära vänner. Jag får berättat för mig saker som har hänt på platsen för länge sedan, olika minnen som är kvar i

form av energi. När du bygger en relation till en plats, till vättar och de entiteter som hör till platsen, får du ta del av deras berättelser.

När jag går på skogsstigen och kommer fram till just den där gläntan hör jag eteriskt hur de ropar: "Hon är här nu, hon är här, hon är här!"

Jag fylls av en bubblande glädje – det här är något du kan uppleva om du lyssnar. Du måste lära dig att lyssna inåt. Nej, du måste inte, men det hjälper om du lär dig att lyssna inåt. Att du förstår att det är du själv som är verktyget.

Du beskriver det så oerhört fint, Ann. Många springer förbi allt det vackra, allt som lever bredvid oss och som bara väntar på att vi ska stanna, och som du säger, be om lov, stiga in och lyssna. Vi omges av så många olika världar, så mycket magi. Och just detta att vi vågar tro på det vi själva upplever och förnimmer, att inget är fel – det är så oerhört viktigt.

– Ja, varför ska vi lyssna på andras sanningar, på vad de tycker och upplever. Vi behöver lära oss att lita på och lyssna inåt. Verkligen tro på att du och jag är de verktyg som behövs just där och då. Vi behöver lära oss att använda alla våra sinnen och som sagt, jag kan inte säga det nog många gånger, att lyssna. När du kommer till din egen speciella plats kanske den behöver hjälp med olika saker varje gång.

Det är så fint att du tar upp detta, Ann, att vi inte behöver åka till de här stora kända kraftplatserna. Just din plats kanske finns i skogen bakom ditt hus, vid ett speciellt träd i en stadspark eller det kan vara en sten som ropar på dig mitt i ditt bostadsområde. Det finns ju entiteter, beskyddare och väsen överallt.

– Ja, absolut. De här stora och kända kraftplatserna kanske vi besöker en gång i livet, om vi har tur. Titta på vad som finns nära dig. Tänk om du kan besöka en plats varje dag. En plats som ligger helt nära dig.

Våra förfäder hade oerhört mycket kunskap om energier, om olika kraftlinjer i naturen och kring det vi kallar för kraftplatser. Jag minns att min mormor talade om jordfasta stenar. När vi var ute och vandrade för att plocka bär och svamp i skogarna kring vårt hem satte vi oss på en speciell sten. Där skulle man sitta och vila för att få ny kraft. Mormor berättade att regnvattnet som samlades i en gammal urgröpnings i stenen kunde bota sjukdomar.

Ann Gripenlöf i djup meditation på en kraftplats i Nyckelviken, Nacka Foto Anette Tamm

– Vilken fin berättelse, Anette. De gamla visste. De kunde oerhört mycket om energier och de använde sig av dem på många olika sätt. Vi behöver återta och minnas all den här kunskapen. Titta på naturen, naturen ljuger aldrig. Där det finns flera stora fina ekar, enar eller andra kraftfulla träd, där det är så där magiskt vackert, finns det ofta väldigt bra energier på den platsen. Ofta finns det ley-linjer där och det är därför det finns en sådan växtkraft. Men återigen, ett träd eller en sten kan vara speciell för just dig och det betyder inte att den behöver vara det för någon annan. Hitta just den där platsen i naturen som är din.

En kraftplats i din egen soffa

Under mina föredrag brukar jag starta med att berätta om de stora kraftplatserna i världen och sedan fortsätter jag med de platser som anses vara de viktigaste kraftplatserna i Sverige. Och när det är vinter, kallt och ruggigt då kan du skapa din kraftplats i din egen soffa. Du kanske har svårt att röra dig, det finns otroligt många möjligheter.

Det du menar, Ann, är att vi kan bjuda in platsen och de entiteterna till vårt eget hem eller helt enkelt resa dit eteriskt. När jag inte har möjlighet att gå till en älskad ek eller känner att jag behövs i tunnlarna under pyramiderna i Bosnien, håller jag en sten i handen därifrån och ser framför mig hur jag står vid ingången och ber om tillåtelse att träda in.

– Ja, precis så. När du sitter i din soffa men tänker på att du är på en helt annan plats, kanske hemma hos din vän, då kan man mäta din energikropp på den platsen. Din energikropp har förflyttat sig till den andra platsen. Du är där. Visst är det vackert.

Jag dras till labyrinter. Finns det en labyrint på en plats så hamnar jag alltid där. Har du någon erfarenhet av labyrinter, Ann?

– Ja, väldigt många, men jag minns speciellt ett tillfälle. Jag åkte med några likasinnade till Rösaring i Uppland. Det blåste 17 sekundmeter nordlig vind, det var noll grader och på morgonen föll snön. Jag brukar säga att jag vill ha sol när jag ska arbeta med olika platser och energier. Solen kom så småningom men det var rysligt kallt. Vi klädde på oss ordentligt och då vi sedan gick i labyrinten och kom till mitten, öppnade en portal upp sig. Då fick jag se hur jag kunde hjälpa de vilda djurens själar dit de ska när de lämnar jorden. Det var mäktigt och starkt. Vi har även gjort flera olika tester och mätningar. Om man gör en mätning av livskraftsenergin så räcker den ungefär till dina fingerspetsar när du sträcker ut armarna. Om du till exempel går i en labyrint, när ditt kraftfält cirka tjugo meter ut från dig. Din livskraft expanderar på de olika kraftplatserna.

Om du står på samma plats och håller en man i handen, om en man och en kvinna håller varandra i händerna, skapas balans mellan yin och yang och då expanderas era kraftfält cirka femtio gånger.

Oj, det visste jag inte.

– Vi ökar vårt välbefinnande och stärker våra energikroppar när vi går i en labyrint eller besöker en kraftplats, det är så jag ser det. Det är min erfarenhet. Och detta är mycket viktigt. Det jag berättar har sin grund i mina egna upplevelser, jag säger inte att det är så här. Det är den information jag har fått bland annat av mina guider, hjälpare och väktare. Mina upplevelser på olika kraftplatser behöver inte vara det just du upplever eller får berättat för dig. Jag tycker väldigt illa om när människor säger att "så här är det", står det tio personer på en plats får du garanterat tio olika versioner, helt olika upplevelser av just den här platsen. Då vi åker till olika platser för att kartlägga dem samlar vi ihop all information. Jag uppfattar att olika individer ser olika lager. Och det är när vi lägger ihop alla dessa lager som det blir galet spännande. Vad upplever du Anette när du går i olika labyrinter?

Ibland känns det som om jag går i skolan. De olika labyrinterna och platserna är mina lärare och öppnar upp mig för kunskap på många olika sätt. Ingen är det andra lik. Jag får ny kunskap och samtidigt öppnas jag, minns och återtar den kunskap jag en gång haft och glömt bort. Jag kan känna kraften som du talar om och när jag står där och vibrerar är det ibland som att stiga in i helt andra verkligheter. De berättelser som delas med mig är ofta som sagor. Ödmjukhet är den starkaste känslan, och tacksamhet. Att kunna hela en plats, att inse att vi alla är delar av ett mycket större sammanhang, det gör mig mycket ödmjuk.

– Jag ser, Anette, att när du går i en labyrint så är det en stark energispiral som går från ditt hjärta både uppåt och nedåt.

Ända sen jag var barn har jag bett om hjälp att kunna läka naturen och jorden. Idag ser jag det som att det högsta vita ljuset leds genom mig från universum och ibland leds olikfärgat ljus från moder jords inre genom mig. Men det är precis som du säger, min personliga upplevelse, min sanning.

– Jag har trum-meditationer emellanåt, just nu digitalt, och ett av mina återkommande teman är "vem är jag". Efteråt pratar jag alltid med gruppen, frågar om de fått klarhet kring just deras livsuppgifter, vem är jag? De allra flesta säger precis samma sak, och det gör mig så innerligt lycklig. De ser sig själva som vandrande strålar

Anundshögar, Skeppssättning, Västerås.

av ljus. Att de är kanaler för ljus, för läkning och för att skapa balans. Det är helt magiskt!

Ja, vi är många nu och vi behövs i en värld där rädslan sprider sig som en löpeld. Men vi behöver varandra och inse att vi är inte ensamma. Långt därifrån.

– Det mina guider brukar visa mig, Anette, är att jag går in i ett helt mörkt rum och tänder en tändsticka, och runt omkring mig tänder andra ljusarbetare sina tändstickor. Från att ha varit helt kolsvart så är det nu väldigt ljus. Varje tändsticka, varje enskild person som tänder sitt ljus, spelar stor roll. Mörkret kan inte vinna över ljuset, vi är många nu som tänder våra ljus, en efter en.

Kan du berätta lite mer om dig själv?

– Detta är mitt liv, Anette. Det är hit jag har sökt mig, även när jag levde mitt vanliga liv då jag drev företag, levde ett liv fyllt av måsten, ansvar och många bollar i luften. Det är till allt detta som vi talat om nu, jag alltid sökt mig till för att få styrka, för att orka. Jag förstår nu att det här är min livsuppgift. Och i dag, då jag avslutat mitt gamla liv, finns det inget annat. Det är svårt att sätta ord på det. Jag skulle inte kunna leva utan den här kontakten. Jag arbetar bland annat med en kvinna från Stockholm, som heter Åsa Persson. För några år sedan fick jag en uppgift av mina guider: "Du ska sprida kunskap om energier men du behöver inte uppfinna hjulet igen, de flesta medeltidskyrkor står på mycket speciella platser." Åsa har arbetat mycket med just kyrkor och i dag arbetar vi tillsammans. Jag är bland annat kopplad till systemet av ley-linjer, jordens meridianer med jordens eget chakrasystem, en parallell till våra egna motsvarande energisystem. Åsa ser andra typer av energier. Vårt olika seende kompletterar varandra och vi arrangerar olika utflykter och kurser. Många gånger upplever och skapar vi något helt magiskt tillsammans med deltagarna.

Porträtt på Ann. Foto: Anna Lena Strindberg

Utanför mitt fönster faller mörkret och vi inser att vårt samtal bara har startat. Det finns så mycket mer kunskap om bland annat olika typer av kraftplatser, om kosmisk jordstrålning, platsväktare och ... området är enormt och vi bestämmer oss för att fortsätta vårt samtal en annan gång. Ann tar ett djupt andetag och jag känner kraften och kärleken i hennes ord.

De flesta kraftplatser är helande och läkande, Moder jord vill läka oss. Hon vill samarbeta och samtidigt har det hänt så oerhört mycket på olika platser att även vår hjälp att läka platsen behövs. Mitt råd är att gå ut i naturen och följa din längtan, öppna ditt hjärta och känn efter i vilken riktning du är kallad att vandra.